
Utsatt fastlege

FRA FORENINGEN

Legeforeningens medlemmer har sikkert fått med seg at innføringstidspunktet for en eventuell fastlegeordning er flyttet til 1. juni 2001. Det er andre gangen tidspunktet er blitt forskjøvet. Den første gangen var det som ledd i en budsjettanering. Nå skyldes utsettingen det enkle faktum at ting tar tid.

En forutsetning for å innføre ordningen ved nyttårsskiftet var at kommunene innen 1. august kunne levere Rikstrygdeverket liste over de leger som hadde inngått avtale med kommunen om å være fastlege. Slike avtaler kan selvfølgelig ikke inngås uten at rammene, det vil si de sentrale avtaler, er på plass. Forutsetningsvis skulle forhandlinger om dette finne sted tidlig på nyåret. Forskjellige forhold som vi ikke rår med, førte til at forhandlingene ikke kom i gang før i april. Legeforeningen hadde lagt opp til en organisatorisk prosess som forutsatte at det vi skulle ta standpunkt til, var kjent senest 1. mai. Deretter skulle vi ha en informasjonsrunde, medlemsmøter, rådgivende avstemning, generalforsamling i Alment praktiserende lægers forening og avsluttende landsstyremøte 7. juni.

Utsettelsen av forhandlingsstart hang både sammen med at Stortinget på grunn av arbeidspress måtte utsette behandlingen av proposisjonen om fastlegeordningen. Det er mulig at også regjeringsskiftet førte til en ytterligere forsinkelse av forskriften. Likevel hadde partene en målsetting om å kunne gjennomføre forhandlingene i den korte tiden som gjenstod. Dette viste seg å ikke bli mulig.

Det har ikke forenklet situasjonen at hovedtariffoppgjøret i offentlig sektor er forsinket med fire uker. Dermed er også grunnlaget for forhandlinger om særavtalene tilsvarende forsinket. Særavtalen for kommuneleger blir en vesentlig del av den helhet som skal beskrive en fastlegeordning. Sett fra Legeforeningens ståsted var det også problematisk at forhandlingene om en fastlegeordning ble inkorporert i det ordinære inntektsoppgjøret. Innføring av en fastlegeordning er en av de største helse reformer som er vedtatt i vårt land og må selvfølgelig sees på som sådan og ikke som et inntektsoppgjør for legene.

Partene har nå diskutert den videre fremdriften i lys av det som har skjedd. Vi vil derfor forhandle normaltariffen på ordinær måte og deretter gjennomføre forhandlinger om særavtalene for kommuneleger og sykehusleger før fastlegeforhandlingene igjen tar til med sikte på fullføring før sommerferien. Dermed vil vi få god tid til vår prosess etter ferien frem mot det ordinære landsstyremøtet i oktober. Det vil da være hensiktsmessig å behandle denne saken i tilslutning til dette landsstyremøtet.

På Legeforeningens ledermøte i mars var det entydige signaler fra fylkesavdelingene at legevaktproblematikken måtte løses. Vi har nå slitt med dette problemet i lengre tid. I forbindelse med normaltariiforhandlingene 1. juli 1999 var partene enige om å nedsette et utvalg som skulle se på mulighetene av å gjennomføre en endret organisering av legevakten på landsbasis med henvisning til Namdal-modellen. Dette utvalgsarbeidet ble avsluttet før jul og gav åpning for forhandlinger om en ny ordning i avtaleperioden. Det tør være kjent for våre medlemmer at disse forhandlingene ble innledet i begynnelsen av februar, men ganske raskt kjørte seg fast. Fortsatt må vi konstatere at partene står langt fra hverandre i synet på økonomien omkring en endret organisering. Fortsatt forutsetter Legeforeningen at en avtale som åpner for endret organisering av legevakt, særlig i utkantkommunene hvor vaktbelastningen er størst, kommer på plass.

En del kommuner har ikke imponert med sin innsats for å skaffe til veie de legehjemler de selv har uttalt at de vil trenge for å gjennomføre en fastlegeordning. Dette er ikke overraskende. Legebehovet blir ikke større i en fastlegeordning enn det er i dag, men det synliggjøres på en helt annen måte når kommunene ikke lenger kan unndra seg sitt ansvar. Hvis utsettingen av ordningen fører til at kommunene legger inn årene i rekrutteringsarbeidet, vil dette være mer enn beklagelig. Uansett avtaler og ordninger er nå den viktigste oppgaven å rekruttere nye leger til kommunehelsetjenesten og å sørge for å holde på dem man har. Utsettelsen må derfor ikke bli en sovepute.

Publisert: 30. mai 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. juli 2026.